

מלכות דוד התקנה ביום זה
 [וזה הוא] רגל ותמיכה רביעית של
 הפסא, התקנו האותיות
 והתשרו על מקומן. ועם כל זה,
 עד היום הששי שהתקנה דמות
 האדם תקון פראוי, לא התישב
 במקומו, ואז התתקן פסא עליון
 וכסא תחתון, והעולמות כלם
 התישבו במקומם, וכל האותיות
 התקנו על גלגליהם
 בהתפשטות של תפיסת הקשר.
 ויום רביעי הוא יום מאוס

מבונים, כמו שנאמר (תהלים קיח)
 אכן מאסו הבונים. זהו שכתוב
 (שיר א) בני אמי נחרו בי. שהרי
 אורה זו הקטינה עצמה והאור
 שלה, והקלפות נתקנו על
 מקומם. כל אותם המאורות
 שמאירים, כלם תלויים ברקיע
 השמים הזה להתקין בהם כסא
 דוד (מלכות).

המאורות הללו מצירים ציור
 שלמטה להתקין ציור של כלם
 שהם בכלל של אדם, ציור
 פנימי. שכל ציור פנימי נקרא
 פן. ומכאן שכל ציור שנכלל
 בהתפשטות זו נקרא אדם. זהו
 שכתוב (יחזקאל לד) אדם אתם,
 אתם קרויים אדם ולא שאר
 עצמים עכו"ם.

וכך רוח נקראת אדם. רוח של
 צד קדשה גופו הוא לבוש של
 אדם, ועל זה כתוב (איוב י) עור
 ובושר תלבישני וגו'. בשר של
 אדם הוא לבוש. ובכל מקום
 כתוב בשר אדם, אדם לפנים.
 בשר, לבוש האדם גופו. רוחות
 שלמטה שנתכים בהתוף של רוח
 זו הצטירו ממנו ציורים
 שהתלבשו בלבוש אחר, כמו
 ציור של בהמות טהורות, (דברים
 יד) שור שה כבשים ושה עזים
 איל וצבי ויחמור וגו'. אותם
 שצריכים להכלל בלבוש של

מלכותא דוד. אתתקן ביומא דא (נדא הוא)
 רגלא וסמכא רביעאה דכורסייא,
 אתתקנו אתון ואתיישרו על דוכתייהו. ועם
 כל דא, עד יום שתיתאה דאתתקן דיוקנא
 דאדם תקונא כדקא יאות לא אתיישב
 בדוכתייהו. וכדין אתתקן פורסייא עלאה
 וכורסייא תתאה. ועלמין פלהו אתיישבו
 בדוכתייהו. ואתון פלהו אתתקנו (ד ק ע"ב) על
 גלגלוי בפשיטו דטופסירא דקוטר.

ויומא רביעאה איהו יומא מאיס מבונים
 כמה דאת אמר (תהלים קיח) אכן מאסו
 הבונים. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים א) בני אמי
 נחרו בי. דהא נהורא דא אזעירת גרמה
 ונהירו דילה. וקליפין אתקנו על דוכתייהו.
 כל אנון נהורין דנהרן פלהו תליין בהאי
 רקיע השמים לאתקנא בהו כורסייא דדוד.

אלון נהורין מצירין ציורא דלתתא לאתקנא
 ציורא דכלהו דאנון בכללא דאדם
 ציורא פנימאה. דכל ציורא פנימאה אקרי
 הכי. ומהכא כל ציורא דאתכליל באתפשטו
 דא אקרי אדם. הדא הוא דכתיב, (יחזקאל לד)
 אדם אתם. אתם קרוין אדם ולא שאר עמין
 עובדי עבודת פוכבים ומזלות.

וכך רוחא אקרי אדם. רוחא דסטר קדישא
 גופא דילה לבושא (דאדם) איהו. ועל דא
 כתיב, (איוב י) עור ובושר תלבישני וגו' בשרא
 דאדם לבושא איהו. ובכל אתר פתיב בשר
 אדם, אדם לגו. בשר לבושא דאדם גופא
 דילה. טסירין דלתתא דאתתף בהתוכא
 דרוחא דא. אצטיירו מגיה ציורין דאתלבשן
 בלבושא אחרא. פגון ציורא דבעירי דכין
 (דברים יד) שור שה כבשים ושה עזים איל וצבי
 ויחמור וגו' אנון דבעין לאתכללא בלבושא